

Міністерство освіти і науки України

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА

**з трудового навчання
для загальноосвітніх навчальних закладів**

5 – 9 класи

Київ 2017

Навчальна програма з трудового навчання для 5 – 9 класів підготовлена робочою групою у складі:

В. К. Сидоренко, директор Навчально-наукового центру підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації Національного університету біоресурсів і природокористування України, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України (*голова робочої групи*); **Н. І. Боринець**, доцент кафедри методики природничо-математичної освіти і технологій ІППО Київського університету ім. Бориса Грінченка; **Д. В. Боровик**, учитель ліцею №100 «Поділ» м. Києва; **В. М. Гащак**, методист Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **Е. М. Даниліна**, вчитель загальноосвітньої школи I – III ступенів №13 м. Українськ Донецької області; **С. М. Дятленко**, начальник відділу нормативного забезпечення та організаційної роботи МОНмолодьспорту України; **Р. М. Лещук**, учитель спеціалізованої середньої загальноосвітньої школи I – III ступенів з поглибленим вивченням математики і фізики №34 м. Вінниці; **Н. Б. Лосина**, методист вищої категорії Інституту інноваційних технологій та змісту освіти МОНмолодьспорту України; **Т. С. Мачача**, науковий співробітник Інституту педагогіки НАПН України, кандидат педагогічних наук; **Н. М. Павич**, методист Хмельницького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **А. І. Терещук**, доцент кафедри техніко-технологічних дисциплін Уманського державного педагогічного університету ім. П. Тичини, кандидат педагогічних наук; **І. Ю. Ходзицька**, вчитель загальноосвітньої школи I – III ступенів №243 м. Києва; **В. В. Юрженко**, доцент кафедри загальнотехнічних дисциплін Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, кандидат педагогічних наук.

Робоча група, яка здійснила розвантаження програми відповідно до наказу № 100 Міністерства освіти і науки України від 6.02.2015 р.:

Н. І. Боринець, доцент кафедри методики природничо-математичної освіти і технологій Інституту післядипломної педагогічної освіти Київського університету імені Бориса Грінченка; **Д. В. Боровик**, директор гімназії-інтернату «Дитяча інженерна академія»; **С. М. Дятленко**, заступник директора департаменту загальної середньої та дошкільної освіти МОН України; **Н. Б. Лосина**, методист вищої категорії відділення науково-методичного забезпечення загальної середньої освіти Інституту інноваційних технологій та змісту освіти; **О. Ю. Медвідь**, учитель Кролевецької спеціалізованої школи I-III ступенів №3 Сумської області; **О. В. Мельник**, заступник директора Інституту проблем виховання НАПН України, кандидат педагогічних наук; **Н. М. Павич**, методист Хмельницького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **О. М. Пархоменко**, науковий співробітник Інституту проблем виховання НАПН України, Заслужений учитель України; **Т. С. Попова**, учитель Новопечерської школи м. Києва; **Ю. М. Приходько**, учитель гімназії №17 м. Полтави, Заслужений учитель України; **А. І. Терещук**, професор кафедри теорії і методики навчання технологій Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор педагогічних наук; **В. І. Туташинський**, науковий співробітник лабораторії трудової підготовки і політехнічної творчості Інституту педагогіки НАПН України, кандидат педагогічних наук; **І. Ю. Ходзицька**, учитель загальноосвітньої школи I – III ст. №243 м. Києва; **Ю. В. Палій**, учитель Чернівецької ЗОШ №38.

Робоча група, яка здійснила оновлення програми відповідно до наказу № 52 Міністерства освіти і науки України від 13.01.2017 р. та наказу №201 від 10.02.2017:

А. І. Терещук (*голова групи*), завідувач кафедри технологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор педагогічних наук, професор; **В. В. Бурдун**, завідувач кафедри технологій виробництва і професійної освіти Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат педагогічних наук; **С. М. Дятленко**, заступник директора департаменту загальної середньої та дошкільної освіти – начальник відділу державно-громадського управління освітою МОН України; **Н. М. Павич**, методист Хмельницького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **В. М. Гащак**, методист Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **О. Ю. Медвідь**, учитель Кролевецької спеціалізованої школи I – III ступенів №3 Сумської області, Заслужений учитель України (*модератор*); **Ю. В. Палій**, учитель Чернівецької ЗОШ №38 (*модератор*); **О. С. Ковальчук**, директор опорного закладу НВК «ЗОШ I-III ступенів-гімназія» смт Турійськ Волинської області; **В.В. Крімер**, учитель трудового навчання, учитель-методист Городоцької ЗОШ I – III ступенів №4 Хмельницької області; **Р. М. Лещук**, учитель спеціалізованої середньої загальноосвітньої школи I – III ступенів з поглибленим вивченням математики і фізики №34 м. Вінниці; **М. Д. Палійчук**, заступник директора з навчально-виховної роботи, учитель трудового навчання

Чернівецького військово-спортивного ліцею-інтернату; **І. Ю. Ходзицька**, вчитель загальноосвітньої школи I – III ступенів №243 м. Києва.

Пояснювальна записка

Метою базової загальної середньої освіти є розвиток і соціалізація учнів, формування у них національної самосвідомості, загальної культури, світоглядних орієнтирів, екологічного стилю мислення і поведінки, творчих здібностей, дослідницьких і життєзабезпечувальних навичок, здатності до саморозвитку й самонавчання в умовах глобальних змін і викликів.

Зазначена мета досягається шляхом залучення учнів на уроках трудового навчання до проектної діяльності як провідного засобу розвитку і навчання учнів, формування у них здатності до самостійного навчання, оволодіння засобами сучасних технологій, умінь конструювати власний процес пізнання і на практиці реалізувати заплановане.

Формування ключових та предметних компетентностей

Зміст навчальної програми орієнтовано на формування в учнів ключових і предметних компетентностей, які покликані наблизити процес трудового навчання до життєвих потреб учня, його інтересів та природних здібностей.

Ключова компетентність – це знання, уміння і навички у комплексі із сформованою життєвою позицією учня.

У формуванні ключових компетентностей беруть участь усі навчальні предмети, інтегруючи процес навчання навколо них. Кожен предмет, маючи власний компетентнісний потенціал, вносить свою лепту у формування ключових компетентностей, тобто у творення навчального середовища української школи.

Компетентнісний потенціал трудового навчання

	Ключові компетентності	Компоненти
1.	Спілкування державною (і рідною у разі відмінності) мовами	Уміння: - усно та письмово оперувати технологічними поняттями, фактами; - обговорювати питання, пов'язані з реалізацією проекту; - ділитися власними ідеями, думками, коментувати та оцінювати власну діяльність і діяльність інших; - шукати, використовувати і критично оцінювати інформацію в техн.. літературі, підручниках, посібниках, технол. документації, періодичних виданнях, у мережі Інтернет; - обґрунтовувати технології проектування та виготовлення виробу. Ставлення: - усвідомлення важливості розвитку укр. технічної і технол. термінології та номенклатури; - розуміння можливостей державної рідної мови для виконання завдань у різних сферах, пошанування висловлювань інших людей, толерантність. Навчальні ресурси: - інтерактивні методи навчання; - робота в парах, групах; проекти.
2.	Спілкування іноземними мовами	Уміння: - розуміти технічні записи іноземною мовою на інструкціях, читати технологічні карти; - шукати, використовувати і критично оцінювати інформацію ін.. мовою для виконання завдань, презентувати проект іноземною мовою. Ставлення: - розуміння можливостей застосування іноземних мов для ефективної діяльності. Навчальні ресурси: - індивідуальна робота, робота в парах та групах; - проекти.

3.	Математична компетентність	Уміння: - застосовувати математичні (числові та геометричні) методи для виконання технол. завдань у різних сферах діяльності, розуміти, використовувати і будувати прості математичні моделі для вирішення технологічних проблем. Ставлення: - пошанування істини. Навчальні ресурси: - розрахунки для визначення необхідної кількості матеріалів, габаритних розмірів, вартості виробу; - використання вимірювальних пристроїв, виготовлення креслеників.
4.	Основні компетентності у природничих науках і технологіях	Уміння: - розумно та раціонально користуватися прир. ресурсами, економно використовувати матеріали; - порівнювати фізико-механічні властивості конструкційних матеріалів, обґрунтовувати технології проектування та виготовлення виробу, намагатися організовувати безвідходне виробництво, вторинну переробку матеріалів; - аналізувати, формулювати гіпотези, збирати дані, проводити експерименти, аналізувати та узагальнювати результати; - використовувати наукові відомості для досягнення мети, обґрунтованого рішення чи висновку. Ставлення: - усвідомлення ролі навколишнього середовища для життя і здоров'я людини; - розуміння важливості грамотної утилізації відходів виробництва; - шанобливе ставлення до природи, праці. Навчальні ресурси: - добір констр. матеріалів, обґрунтування технологій проектування та виготовлення виробу.
5.	Інформаційно-цифрова компетентність	Уміння: - безпечно використовувати соціальні мережі для обговорення ідей, пов'язаних із виконанням технол. проєктів, критично застосовувати інформаційно-комунікаційні технології для створення, пошуку, обробки, обміну інформацією, етично працювати з інформацією (авторське право, інтелектуальна власність тощо). Ставлення: - повага до авторського права та інтелектуальної власності, толерантність. Навчальні ресурси: - робота з цифровими пристроями під час вибору моделей-аналогів, пошуку технологій виготовлення та оздоблення виробів, виконання ескізів та креслеників, створення презентаційних матеріалів.
6.	Уміння вчитися впродовж життя	Уміння: - формулювати власну потребу в навчанні, шукати та застосовувати потрібну інформацію для реалізації проєкту, організовувати навчальний процес (власний і колективний), зокрема шляхом ефективного керування ресурсами та інформаційними потоками, визначати навчальні цілі та способи їх досягнення. Ставлення: - допитливість, прагнення пізнавати нове, експериментувати, відвага і терплячість. Навчальні ресурси: - робота з інф. джерелами, пошук технологій виготовлення та оздоблення виробів, створення презентаційних матеріалів, самоаналіз власної діяльності та аналіз діяльності інших.
7.	Ініціативність і підприємливість	Уміння: - проектувати власну професійну діяльність відповідно до своїх схильностей, переваг і недоліків, мислити творчо, генерувати нові ідеї й ініціативи та втілювати їх у життя для підвищення власного добробуту і для розвитку суспільства та держави; - формулювати цілі і завдання, розробляти план для їх досягнення, прогнозувати і нівелювати ризики; - ухвалювати рішення й оцінювати їх ефективність, раціонально використовувати ресурси; - аналізувати помилки; - знаходити вихід з кризових (критичних) ситуацій. Ставлення: - впевненість під час реалізації власних ідей, визнання своїх талантів, здібностей, умінь і демонстрація їх у праці та творчості; - здатність брати на себе відповідальність за кінцевий результат власної та колективної діяльності, ініціативність, відкритість до нових ідей. Навчальні ресурси:

		- планування та виконання завдання (індивідуального і колективного), розроблення проекту, його реалізація, зустрічі з успішними підприємцями, екскурсії на виробництво
8.	Соціальна та громадянська компетентності	Уміння: - працювати самостійно та в команді з іншими на результат, попереджувати і розв'язувати конфлікти, досягати компромісу, безпечно поводитися з інструментами та обладнанням. Ставлення: - усвідомлення цінності праці та працьовитості для досягнення добробуту; - розуміння важливості виконання різних соціальних ролей в групах; - відповідальність, пошанування думок інших людей, толерантність. Навчальні ресурси: - інтерактивні методи навчання; - соціальні проекти.
9.	Обізнаність та самовираження у сфері культури	Уміння: - виражати власні ідеї, досвід та почуття за допомогою виготовлених виробів, зокрема творів ДУМ, популяризувати ДУМ та майстрів своєї громади, рідного краю; - досліджувати технології виготовлення таких виробів. Ставлення: - шанобливе ставлення до народних звичаїв, традицій; готовність зберігати і розвивати традиційні технології виготовлення виробів ДУМ. Навчальні ресурси: - відвідування виставок творів ДУМ, майстрів ДУМ; - майстер-класи у майстрів ДУМ; - участь у соціальних проектах.
10.	Екологічна грамотність і здорове життя.	Уміння: - безпечно організувати процес зміни навколишнього середовища для власного здоров'я та довкілля; - вирізняти можливий негативний вплив штучних матеріалів та володіти прийомами їх безпечного застосування; - безпечно користуватися побутовими приладами. Ставлення: - шанобливе і економне ставлення до констр. матеріалів природного походження; - усвідомлення безпечної організації власної навчально-пізнавальної та проектної діяльності. Навчальні ресурси: - проектування та виготовлення виробів з констр. матеріалів хімічного походження; - організація робочого місця під час виконання технологічних операцій, опорядження та оздоблення виробів.

Для формування ключових і предметних компетентностей у зміст кожного предмету закладено наскрізні змістові лінії: **«Екологічна безпека та сталий розвиток»**, **«Громадянська відповідальність»**, **«Здоров'я і безпека»**, **«Підприємливість та фінансова грамотність»**.

Призначення наскрізних інтегрованих змістових ліній – формування в учнів здатності застосовувати знання й уміння з різних предметів у реальних життєвих ситуаціях або виконання практичних завдань наближених до життя.

Результатом вивчення наскрізних змістових ліній є процес формування ключових компетентностей, які характеризуються доповненням учнівського досвіду з урахуванням їхніх природних нахилів та здібностей, професійних намірів, наявних готових знань з різних предметів.

Змістова лінія **«Екологічна безпека та сталий розвиток»** націлена на формування в учнів соціальної активності, відповідальності та екологічної свідомості, готовності брати участь у вирішенні питань збереження довкілля і розвитку суспільства, усвідомлення важливості сталого розвитку для майбутніх поколінь.

Учні 5–6 класів у процесі трудового навчання орієнтують: на розуміння ролі матеріалів природного походження, як важливого екологічного ресурсу у збереженні довкілля; формування уявлення про сучасні технології виготовлення конструкційних матеріалів; усвідомлення важливості вибору миючих засобів та їх впливу на довкілля.

Учні 7–9 класів у процесі трудового навчання орієнтують: на усвідомлення важливості безвідходного виробництва; розуміння шкідливого впливу хімічних матеріалів на навколишнє середовище; обґрунтування значення хімічних матеріалів для збереження природних ресурсів.

«Громадянська відповідальність» націлена на формування відповідального члена громади і суспільства, що розуміє принципи і механізми функціонування суспільства, а також важливість національної ініціативи; спирається у своїй діяльності на культурні традиції і вектори розвитку держави.

Учні 5–6 класів у процесі трудового навчання орієнтують: визначати у співпраці з учителем та іншими учнями алгоритм взаємодії для розв'язання практичних соціально значимих завдань чи проектів; на усвідомлення важливості дотримуватися етикету для створення власного позитивного іміджу.

Учні 7–9 класів у процесі трудового навчання орієнтують: раціонально використовувати різноманітні матеріали, обґрунтовувати власну позицію щодо розвитку новітніх ресурсозберігальних та екологічно чистих технологій обробки матеріалів; уміти оцінювати результати власної діяльності.

Вивченням питань, що належать до змістової лінії «Здоров'я і безпека» прагнуть сформувати учня як духовно, емоційно, соціально і фізично повноцінного члена суспільства, який здатний дотримуватися здорового способу життя і формувати безпечне життєве середовище.

Учні 5–6 класів у процесі трудового навчання орієнтують: розуміти необхідність дотримання правил безпечної праці та організації робочого місця; безпечно користуватися інструментами та електроприладами вдома та під час занять, критично ставитись до інформації про товари для збереження власного здоров'я.

Учні 7–9 класів у процесі трудового навчання орієнтують: дотримуватись правил безпечної праці при виконанні технологічних операцій; розуміти шкідливий вплив фарбових матеріалів на здоров'я людини та знати способи запобігання від їхньої дії; доглядати одяг, взуття та дотримуватися відповідних санітарно-гігієнічних вимог; розпізнавати маркування пластмас для виявлення впливу штучних матеріалів на власне здоров'я та навколишнє середовище; розуміти чинники впливу хімічних матеріалів на здоров'я людини.

Змістова лінія «Підприємливість та фінансова грамотність» націлена на розвиток лідерських ініціатив, здатність успішно діяти в технологічному швидкозмінному середовищі, забезпечення кращого розуміння молодим поколінням українців практичних аспектів фінансових питань (здійснення заощаджень, інвестування, страхування, кредитування тощо).

Учні 5–6 класів у процесі трудового навчання орієнтують: на проведення під час проектування міні-маркетингового дослідження з метою обґрунтування призначення і конструкції виробу; виконання різноманітних технологічних операцій та здатності уміло добирати ті з них, які дозволяють найбільш ефективно розв'язувати практичні завдання; визначення орієнтованої вартості витрачених матеріалів для виготовленого виробу.

Учні 7–9 класів у процесі трудового навчання орієнтують: на формування умінь економно використовувати матеріали під час їх обробки; визначати необхідну кількість матеріалів для виготовлення виробу; проводити міні маркетингові дослідження з метою визначення характеристик виробу з позиції споживача і орієнтовної вартості готового виробу; добирати матеріали і технології їх обробки з метою виготовлення якісного виробу, який відповідає встановленим вимогам і є конкурентноспроможним; визначення орієнтовної вартості виробу як готового продукту; добір інструментів та пристосувань відповідно до визначених завдань.

Проектно-технологічна компетентність – це здатність учня застосовувати ЗУН у процесі проектно-технологічної діяльності учнів для виготовлення виробу (або надання послуги) від творчого задуму до його втілення у готовий продукт (послугу) за обраною технологією.

Структура навчальної програми

Навчальний програмовий матеріал для засвоєння учнями, укладено в таблиці у вигляді наступних опцій :

- очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів;
- орієнтовний перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів;
- перелік основних технологій.

Навчальний процес зорієнтований на кінцевий результат у вигляді *очікуваних результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів*. Навчальний матеріал з вище згаданих наскрізних змістових ліній можна побачити, як виділений курсивом текст у цій колонці.

Провідним завданням учителя є реалізація очікуваних результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів. **Шлях досягнення результатів визначає учитель відповідно до матеріально-технічних можливостей шкільної майстерні, інтересів і здібностей учнів, фахової підготовки самого учителя.**

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів укладено у вигляді трьох складових компонентів: знаннєвого, діяльнісного, ціннісного. Вказані результати складають основу освітніх цілей у роботі учителя, орієнтують його на запланований навчальний результат. Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів мають бути досягнуті на кінець навчального року. Вчитель має планувати поетапне їх досягнення при виконанні окремих проектів.

Орієнтовний перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів – це навчальні і творчі проекти учнів, які можуть виконуватись будь-якою технологією з представлених у змісті програми, з відповідним добром конструкційних матеріалів, плануванням робіт необхідних для створення виробу від творчого задуму до його практичної реалізації.

Формування змісту технологічної діяльності учнів на уроках трудового навчання здійснюється саме на основі об'єктів проектно-технологічної діяльності, а не технологій, як це було передбачено попередніми програмами. Це дає змогу одночасно проектувати та виготовляти один і той же виріб з допомогою різних основних та додаткових технологій, що є особливо зручним у класах, які не поділяються на групи.

Результатом проектно-технологічної діяльності учнів має бути **проект** (спроектований і виготовлений виріб чи послуга). Так, у 5-6 класах учні опановують 6 – 10 проектів,

у 7-8 класах від 4 до 6 проектів,

у 9-му класі – 2 проекти

(+ 2 проекти з технології побутової діяльності та самообслуговування в 5-8 класах та 1 проект у 9 класі).

Кількість годин на опанування проекту вчитель визначає самостійно в залежності від складності виробу та технологій обробки, що застосовуються. При цьому одна й та ж технологія може використовуватися як основна не більше як 2-х раз в одному класі. В класах, що не поділяються на групи, при виборі об'єкта проектно-технологічної діяльності повинно плануватися не менше як дві основні технології (крім об'єктів, виготовлення яких передбачає застосування однієї технології).

писанка, гарячі напої тощо). Це потрібно для того, щоб учні мали рівні можливості при виборі технологій з технічних та обслуговуючих видів праці.

Практичний результат учнівського проекту має бути:

- 1) особистісно ціннісним;
- 2) корисним для сім'ї, родини, класу, школи, громади;
- 3) соціально зорієнтованим або мати підприємницький потенціал.

Процес роботи над всіма проектами у кожному класі (міні-маркетингові дослідження, зображення виробів: малюнок, ескіз, кресленик, схема), технологічні особливості їх виготовлення тощо, мають обов'язково **відображатися в робочих зошитах** учнів, а самі роботи, після завершення, використовуватися за призначенням.

Проект у 9-му класі виконується з урахуванням уже засвоєних технологій і відповідних знань, умінь і навичок, набутих учнями у попередніх класах. Навчальна цінність поєднання відомих технологій полягає в тому, що необхідно враховувати наслідки таких «поєднань»: особливості організації роботи, пов'язаної з комплексним використанням технологій, послідовності виконання окремих операцій, виконання раніше вивчених технологій на більш високому рівні майстерності тощо.

У процесі проектування учні 9 класу мають виконати необхідні кресленики або інші зображення деталей (ескізи, схеми, викрійки, технічні рисунки тощо), які необхідні для виготовлення виробу, що проектується. За потреби до готових креслеників або інших зображень учні вносять необхідні зміни. З цією метою вчитель повинен актуалізувати раніше засвоєні знання та уміння з основ графічної грамоти та передбачити необхідну кількість годин на опанування відповідного матеріалу.

Технології укладено у вигляді переліку процесів обробки різних матеріалів, з якого учитель спільно з учнями обирають найбільш доцільні для виготовлення проектного виробу.

Перераховані для кожного класу технології використовують як основні. Однак при виготовленні виробів застосовуються і додаткові технології чи техніки обробки матеріалів. Додаткові технології та техніки можуть виходити за межі зазначеного переліку.

При відборі технологій, які виходять за межі переліку передбаченого для даного класу враховуються такі вимоги: 1) вона не повинна створювати будь-яку загрозу здоров'ю учня; 2) додаткова технологія чи техніка повинна мати навчальну цінність – при її вивченні в учня мають з'являтися нові знання, уміння, цінності; 3) технологія має відповідати віковим особливостям, бути доступною для засвоєння учнями, та відповідати цілям і завданням проекту.

Алгоритм проектної діяльності

Орієнтовний алгоритм роботи учителя складається з таких послідовних кроків:

- 1) учитель разом з учнями обирають об'єкт проектування, з урахуванням їх здібностей та інтересів а також можливостей матеріально-технічного забезпечення шкільної майстерні;
- 2) досліджують (методами проектування) і обґрунтовують форму або конструкцію виробу;
- 3) досліджують і добирають матеріали, визначають необхідні технологічні процеси, за допомогою яких буде виготовлено виріб;
- 4) розробляють необхідні для виготовлення виробу проектно-технологічні документи – малюнок, ескіз, технічний рисунок, кресленик, схема тощо.
- 5) виконують заплановані роботи.

Вказана робота спрямована на формування суб'єктної (активної та інтерактивної) позиції учня у навчальному процесі, коли він у співпраці з учителем та однокласниками бере участь у конструюванні власної освітньої траєкторії.

Провідним засобом такої діяльності учня виступає метод проектів.

У процесі проектної діяльності під дослідженням розуміють визначення форми виробу, компоновання його частин, кольорове рішення або його декоративне оформлення тощо. Для цього основними методами проектування

- у 5 класі слід вважати метод фантазування,
- у 6-му – метод біоформ,
- у 7-му – метод фокальних об'єктів,
- у 8-му класі – елементи комбінаторики,
- у 9-му класі – елементи біоніки.

Учитель може долучити учнів до засвоєння й інших методів колективного творчого пошуку, як-от: мозкового штурму, конференції ідей, елементів синектики та інших.

Під дослідженням і доббором матеріалів слід розуміти таку діяльність учнів, яка спрямована на самостійне ознайомлення із різними варіантами виконання виробу з інших матеріалів.

У ході вище описаної практичної, проектної діяльності учень доповнює власний досвід техніко-технологічними і проектними знаннями, уміннями, навичками, на основі чого у нього формується комплекс власних суджень, цінностей, ставлень, який слід розуміти як **проектно-технологічну компетентність**.

Вивчення теоретичного матеріалу, технічних понять, а також формування відповідних умінь і навичок відбувається у послідовності визначеній **на власний розсуд учителя, з урахуванням індивідуальних особливостей і здібностей учнів, відповідно до очікуваних результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів та обраних технологій.**

Учитель самостійно формує теми, необхідні для засвоєння учнями, згідно обраних об'єктів проектування для їх виготовлення, визначає і планує необхідну кількість навчальних годин для вивчення ними відповідних процесів з обробки матеріалу тощо. Така академічна автономія учителя «обмежена» лише запланованими очікуваними результатами

навчально-пізнавальної діяльності учнів, які визначають логіку його підготовки до навчального року, семестру, розділу чи окремого уроку.

Порядок опанування розділу «Технологія побутової діяльності»

Для набуття учнями корисних навичок під час навчального процесу програмою передбачено розділ «Технологія побутової діяльності та самообслуговування». Цей розділ вивчається як окремі маленькі проекти, які не входять до передбаченої кількості проектів, *вивчаються в будь-який час не порушуючи при цьому календарний план*. Це може бути після закінчення виконання проекту; перед закінченням чи на початку четверті, семестру, навчального року; у випадках, коли учні з тих чи інших причин (багато відсутніх, не підготовлені до уроку, релігійні чи шкільні свята тощо) не можуть виконати заплановану роботу. На їх опанування відводиться 1-2 год. на проект.

Навчальна програма з трудового навчання для 5 – 9 класів розроблена відповідно до вимог Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 1392 від 23 листопада 2011 р. та Типових навчальних планів загальноосвітніх навчальних закладів II ступеня затверджених наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 03.04.2012 № 409, відповідно до яких на вивчення трудового навчання в усіх загальноосвітніх навчальних закладах відводиться у 5 – 6 класах 2 год. на тиждень, у 7 – 9 класах 1 год. на тиждень.

Під час роботи у навчальній майстерні на кожному уроці треба звертати увагу на дотримання учнями правил безпечної роботи, виробничої санітарії й особистої гігієни, навчати їх тільки безпечних прийомів роботи, ознайомлювати із заходами попередження травматизму.

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Орієнтовний перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів	Перелік основних технологій
Розділ I. Основи матеріалознавства та технології обробки		
Учень знайомиться з правилами внутрішнього розпорядку навчальної майстерні та елементами технологічної діяльності. <i>Визначає у співпраці з учителем та іншими учнями алгоритм взаємодії в майстерні.</i> Знанняний компонент Знає етапи проектування. Розуміє сутність методу фантазування. Називає конструкційні матеріали необхідні для виготовлення запланованого виробу. Розрізняє та називає інструменти та пристосування для обробки конструкційних матеріалів. <i>Розуміє необхідність дотримання правил безпечної праці та організації робочого місця.</i> Діяльнісний компонент Дотримується послідовності етапів проектної діяльності. Застосовує метод фантазування при проектуванні виробу. <i>Проводить міні-маркетингові дослідження для обґрунтування вибору виробу та його конструкційних особливостей.</i> Розпізнає конструкційні матеріали. Виконує малюнок виробу. Виконує технологічні операції відповідно до обраного виробу та технології його виготовлення. Добирає інструменти та матеріали для виготовлення виробу. Дотримується прийомів роботи з інструментами та пристосуваннями. Визначає необхідну кількість матеріалів для виготовлення виробу. Вирізняє технології виготовлення та оздоблення виробів поширені в регіоні проживання за характерними ознаками. <i>Характеризує різні технології як види декоративно-ужиткового мистецтва.</i> Виготовляє виріб. Оздоблює виріб за готовою композицією.	1. Підставка під гарячий посуд з термостійкими з'єднаннями. 2. Підставка під горнятко. 3. Кухонна дощечка. 4. Підставка для гаджета. 5. Органайзер для рукоділля. 6. Підставка для випалювача (паяльника). 7. Серветниця. 8. Гольниця. 9. Брелок. 10. М'яка пласка іграшка. 11. Об'ємна м'яка іграшка. 12. Ялинкова прикраса. 13. Лялька-мотанка. 14. Закладка для книги. 15. Серветка. 16. Торбинка для дрібничок. 17. Рамка для фото. 18. Листівка. 19. Статична іграшка. 20. Рухома іграшка. 21. Іграшкові меблі. 22. Головоломка з дроту. 23. Пазли. 24. Кухонне приладдя (лопатка виделка, тощо). 25. Декоративні квіти. 26. Панно, картина. 27. Декоративний свічник.	- Технологія обробки текст. матеріалів ручним способом. - Технологія обробки текст. матеріалів маш.способом. - Технологія обробки дерев. Матеріалів (ДВП, фанера). - Технологія обробки деревини. - Технологія виготовлення аплікації (з текст. та природних матеріалів). - Технологія плетіння (лозоплетіння, соломоплетіння тощо). - Технологія виготовлення виробів у техніці «макrame». - Технологія виготовлення ляльки-мотанки. - Технологія обробки тонколистового металу. - Технологія обробки дроту. - Технологія виготовлення вишитих виробів початковими, лічилними та декор. швами. - Технологія виготовлення виробів з бісеру. - Технологія ліплення.

Дотримується правил безпечної праці при виконанні технологічних операцій. Добирає та використовує знаряддя праці при розв'язанні практичних завдань. Ціннісний компонент Робить висновки про необхідність економного використання конструкційних матеріалів. Усвідомлює важливість дотримання безпечних прийомів праці. Усвідомлює значущість виробу, що виготовляється. Усвідомлює розвиток техніки.	28. Макет транспортного засобу. 29. Прикраси з бісеру, стрічок, ниток, тощо. 30. Писанка. 31. Гарячі напої. 32. Бутерброди. 33. Салати. 34. Вирощування кімнатних рослин.	- Технологія оздоблення виробів художнім випалюванням (пірографія). - Технологія ниткографії. - Технологія виготовлення писанок. - Технологія ажурного випалювання. - Технологія приготування їжі. - Технологія вирощування кімнатних рослин.
Розділ 2. Технологія побутової діяльності та самообслуговування		
Знаннєвий компонент Знає правила безпечного користування електроприладами. Розрізняє столові прибори. Діяльнісний компонент Безпечно користується побутовими електроприладами. Розпізнає найпростіші пошкодження побутових електроприладів. Дотримується послідовності дій при виявленні пошкоджень чи несправностей побутових електроприладів. Сервірує стіл. Уміло поводить за столом. Ціннісний компонент Усвідомлює важливість дотримання правил безпечного користування побутовими електроприладами. Усвідомлює важливість дотримання етикету для створення власного позитивного іміджу.	Завдання з елементами проектування пов'язані із життєдіяльністю та самообслуговуванням учня: 1. «Сервірування святкового столу», 2. «Побутові електроприлади в моєму житті»	- Технологія безпечного користування електроприладами. - Технологія формування культури споживання їжі. - Технологія сервірування столу.

5 клас**(70 годин, 2 години на тиждень)****6 клас****(70 годин, 2 години на тиждень)**

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Орієнтовний перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів	Перелік основних технологій
Розділ І. Основи матеріалознавства та технології обробки		
Знаннєвий компонент Розуміє етапи проектування. Розуміє сутність методу біоформ у створенні (дослідженні) форми виробу. Розуміє моделі-аналоги як історію розвитку технічного об'єкту; розуміє сутність базової моделі. Знає властивості конструкційних матеріалів. Розуміє роль природних матеріалів, як важливого екологічного ресурсу у збереженні довкілля. Розрізняє та називає інструменти та пристосування для обробки конструкційних матеріалів. Має уявлення про масштаб. Діяльнісний компонент Розрізняє етапи проектної діяльності. Застосовує методи фантазування та біоформ при проектуванні виробу. Розрізняє моделі-аналоги стосовно об'єкту проектування. Добирає конструкційні матеріали в залежності від їх властивостей. Читає та виконує зображення плоскої деталі (схеми). Визначає типи деталей. Розрізняє деталі за способом отримання. Виконує технологічні операції відповідно до обраного виробу та технології його виготовлення. Добирає інструменти та матеріали для виготовлення виробу. Дотримується прийомів роботи з інструментами та пристосуваннями.	1. Підставка під гарячий посуд з термостійкими з'єднаннями. 2. Підставка під горняк. 3. Кухонна дощечка. 4. Підставка для гаджета. 5. Органайзер для рукоділля. 6. Підставка для випалювача 7. Серветниця. 8. Гольниця. 9. Брелок. 10. М'яка пласка іграшка. 11. Об'ємна м'яка іграшка. 12. Ялинкова прикраса. 13. Лялька-мотанка. 14. Закладка для книги. 15. Серветка. 16. Торбинка для дрібничок. 17. Рамка для фото. 18. Листівка. 19. Статична іграшка. 20. Рухома іграшка. 21. Іграшкові меблі. 22. Головоломка з дроту. 23. Пазли.	- Технологія обробки текст.матеріалів ручним способом. - Технологія обробки текст. матеріалів маш. способом. - Технологія обробки деревинних матеріалів (ДВП, фанера). - Технологія обробки деревини. - Технологія виготовлення аплікації (з текстильних та природних матеріалів). - Технологія плетіння (лозоплетіння, соломоплетіння тощо). - Технологія виготовлення виробів у техніці «макrame». - Технологія виготовлення ляльки-мотанки. - Технологія обробки тонколистового металу. - Технологія обробки дроту. - Технологія виготовлення вишитих виробів поч., ліч. та декор. швами.

Визначає необхідну кількість матеріалів для виготовлення виробу. Вирізняє технології виготовлення та оздоблення виробів поширені в регіоні проживання за характерними ознаками. Виготовляє виріб. Оздоблює виріб за готовою композицією. <i>Дотримується правил безпечної праці при виконанні технологічних операцій.</i> Ціннісний компонент Обговорює та висловлює судження щодо цінності конструкційних матеріалів природного походження. Обґрунтовує взаємозв'язок між дотриманням технології виготовлення та якістю виробу. Усвідомлює значення деталі, як частини виробу.	24. Кухонне приладдя (лопатка, виделка тощо). 25. Декоративні квіти. 26. Панно, картина. 27. Декоративний свічник. 28. Макет трансп.засобу. 29. Прикраси з бісеру, стрічок, ниток, тощо. 30. Гарячі напої. 31. Бутерброди. 32. Салати. 33. Вирощування кімнатних рослин.	- Технологія виготовлення виробів з бісеру. - Технологія ліплення. - Технологія оздоблення виробів худ. випалюванням (пірографія). - Технологія ниткографії. - Технологія виготовлення писанок. - Технологія ажурного випилювання. - Технологія приготування їжі. - Технологія вирощування кімнатних рослин.
Розділ 2. Технологія побутової діяльності та самообслуговування		
Знаннєвий компонент Знає правила добору миючих засобів для догляду за різними видами поверхонь. Знає правила безпечного користування миючими засобами та побутовою технікою. Знає фактори що впливають на стан волосся. Діяльнісний компонент Читає і розуміє інформацію про товари. Розрізняє та добирає миючі засоби та інструменти для прибирання житла. Визначає комплекс процедур та засобів для догляду за власним волоссям в залежності від його типу. Планує дії по догляду за власним волоссям. Ціннісний компонент <i>Критично ставиться до інформації про товари з метою збереження здоров'я.</i> <i>Обговорює та висловлює власну думку щодо важливості гігієни житла в житті людини.</i> <i>Усвідомлює важливість вибору миючих засобів та їх впливу на довкілля.</i> <i>Усвідомлює необхідність догляду за волоссям.</i>	Завдання з елементами проектування пов'язані із життєдіяльністю та самообслуговуванням учня: 1. «Здоров'я та краса мого волосся», 2. «Охайне житло»	- Технологія догляду за житлом. - Технологія догляду за волоссям

7 клас (35 годин, 1 година на тиждень)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Орієнтовний перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів	Перелік основних технологій
Розділ I. Основи матеріалознавства та технології обробки		
Знаннєвий компонент Розуміє призначення методу фокальних об'єктів. Пояснює сутність моделі-аналогу для проектування виробу. Розуміє вплив властивостей конструкційних матеріалів на технологію обробки. Знає будову та принцип дії інструментів, пристосувань та обладнання для обробки конструкційних матеріалів. Діяльнісний компонент Планує власну проектну діяльність. Застосовує методи проектування. Відтворює алгоритм методу фокальних об'єктів для вдосконалення чи створення виробу. Використовує моделі-аналоги для вдосконалення виробу. Характеризує властивості конструкційних матеріалів. Виконує технологічні операції відповідно до обраного виробу та технології його виготовлення. Добирає матеріали, інструменти та обладнання для виготовлення виробу. Дотримується прийомів роботи з інструментами, пристосуваннями та обладнанням. Визначає необхідну кількість матеріалів для виготовлення виробу.	1. Підставка для спецій, прикрас, сувенірів, квітів тощо. 2. Органайзер. 3. Пристосування для шкільної майстерні. 4. Вішак для одягу. 5. Гаманець. 6. Намисто, підвіска. 7. Заколка для волосся. 8. Текстильні квіти. 9. Головний убір. 10. Плечовий швейний виріб. 11. Поясний швейний виріб. 12. Світильник. 13. Корпус для флеш-накопичувача. 14. Скринька. 15. Фоторамка. 16. Кухонне приладдя. 17. Декоративна ваза. 18. Корпус годинника.	- Технологія ручної обробки деревини. - Технологія мех..обробки деревини. - Технологія руч.. обробки сортового прокату. - Технологія мех..обробки сортового прокату. - Технологія оздоблення різьбленням. - Технологія оздоблення мозаїкою. - Технологія електротехн.робіт. - Технологія виготовлення в'язаних виробів. - Технологія виготовлення вишитих виробів (мережки, гладь, хрест). - Технологія виготовлення шт.. квітів. - Технологія виготовлення виробів з бісеру.

Вирізняє технології виготовлення та оздоблення виробів поширені в регіоні проживання за характерними ознаками. Визначає сфери застосування різних видів технологій. Виготовляє виріб. Використовує контрольно-вимірювальний інструмент. Комбінує композицію для оздоблення виробу. Оздоблює виріб. Розраховує орієнтовну вартість витрачених матеріалів. <i>Дотримується правил безпечної праці при виконанні технологічних операцій.</i> Читає та виконує графічне зображення (схеми) на дві площини проєкцій (за потреби при виконанні проєкту). Розрізняє види механізмів перетворення та передачі руху. Ціннісний компонент Усвідомлює важливість правильного добору конструкційних матеріалів. Обґрунтовує послідовність виготовлення виробу. Усвідомлює важливість дотримання технологічної послідовності при виготовленні виробу. Усвідомлює важливість грамотного виконання графічного зображення для виготовлення виробу. Робить висновки про роль механізмів у перетворювальній діяльності.	19. Динамічна іграшка. 20. Повітряний змій. 21. Свічник. 22. Підставка для гаджета. 23. Декоративна тарілка. 24. Будинок для тварини. 25. Конструктор. 26. Садовий інвентар. 27. Ключниця. 28. Упор для книг. 29. Блокнот. 30. Текстильна лялька. 31. Столова білизна. 32. Технологічний одяг для кухні. 33. Карнавальна маска. 34. Шарф. 35. Чохол для горнятка. 36. Чохол для одягу. 37. Килимок на стілець. 38. Панно. 39. Краватка- метелик. 40. Декоративний рушник. 41. Декоративна подушка. 42. Декоративний вінок. 43. Сумка, рюкзак. 44. Кондитерські вироби. 45. Гарніри. 46. Страви української кухні. 47. Елементи ландшафтного дизайну.	Технологія виготовлення виробів з шкіри. Технологія виготовлення виробів технікою валяння. Технологія виготовлення шв.виробів ручним способом. Технологія виготовлення шв.виробів машинним способом. Технологія оздоблення одягу. Технологія приготування їжі. Технологія виготовлення кондитерських виробів. Технологія ландшафтного дизайну.
Розділ 2. Технологія побутової діяльності та самообслуговування		
Знаний компонент Наводить приклади призначення етикеток та екологічних символів. Наводить приклади застосування відповідних технологій при виконанні малярних робіт. <i>Знає шкідливий вплив фарб і здатний запобігати їх шкідливій дії.</i> Діяльнісний компонент Читає та розуміє значення спеціальних символів, штрих-кодів. <i>Розрізняє екологічні символи і стандарти якості й безпеки.</i> Добирає матеріали та інструменти для виконання малярних робіт. Ціннісний компонент <i>Усвідомлює важливість правильного добору матеріалів для малярних робіт щодо доцільності та безпечності їх використання.</i> <i>Критично ставиться до інформації про товари для збереження здоров'я.</i> <i>Висловлює власні судження про необхідність маркування споживчих товарів.</i> <i>Усвідомлює важливість дотримання рекомендацій щодо утилізації тари.</i>	Завдання з елементами проєктування пов'язані із життєдіяльністю та самообслуговуванням учня: 1. «Малярні роботи у побуті власними руками», 2. «Я споживач»	- Технологія малярних робіт. - Технологія придбання продуктів харчування та інших товарів.

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Орієнтовний перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів	Перелік основних технологій
Розділ І. Основи матеріалознавства та технології обробки		
Знаннєвий компонент Пояснює добір методів проектування. Розуміє комбінаторику як провідний метод у створенні форми виробу. Має уявлення про сучасні технології виготовлення конструкційних матеріалів. Пояснює будову та принцип дії інструментів, пристосувань та обладнання для обробки конструкційних матеріалів. Діяльнісний компонент Визначає завдання та планує проектну діяльність. Добирає та застосовує методи проектування для вирішення завдань. Застосовує прийоми комбінаторики у процесі проектування виробу. Використовує моделі-аналоги для аналізу та подальшого компонування об'єкта проектування. Враховує переваги та недоліки конструкційних матеріалів при їх доборі. Розраховує та планує орієнтовну вартість витрачених матеріалів. Виконує технологічні операції відповідно до обраного виробу та технології його виготовлення. Добирає матеріали, інструменти та обладнання для виготовлення виробу. Дотримується прийомів роботи з інструментами, пристосуваннями та обладнанням. Визначає необхідну кількість матеріалів для виготовлення виробу. Вирізняє технології виготовлення та оздоблення виробів поширені в регіоні проживання за характерними ознаками. Виготовляє виріб. Створює композицію для оздоблення виробу. Оздоблює виріб. <i>Дотримується правил безпечної праці при виконанні технологічних операцій.</i> Читає та виконує графічне зображення (схеми) на три площини проекцій (за потреби при виконанні проекту). Характеризує принцип дії машини. Ціннісний компонент Обґрунтовує доцільність визначеного плану дій. Висловлює судження про добір конструкційних матеріалів на основі критеріїв. <i>Усвідомлює вплив матеріалів хімічного походження на здоров'я людини.</i> Висловлює судження щодо вибору форми та оздоблення виробу. <i>Оцінює виконання технологічних операцій та усуває недоліки.</i> <i>Усвідомлює важливість безвідходного виробництва.</i> Усвідомлює важливість умінь читати креслення. Усвідомлює важливість машини, як складової частини розвитку техніки (технологій).	1. Підставка для спецій, прикрас, сувенірів, квітів тощо. 2. Органайзер. 3. Пристосування для шкільної майстерні. 4. Вішак для одягу. 5. Гаманець. 6. Намисто, підвіска. 7. Заколка для волосся. 8. Текстильні квіти. 9. Головний убір. 10. Плечовий шв.виріб. 11. Поясний шв.виріб. 12. Світильник. 13. Корпус для флеш-накопичувача. 14. Скринька. 15. Фоторамка. 16. Кухонне приладдя. 17. Декоративна ваза. 18. Корпус годинника. 19. Динамічна іграшка. 20. Повітряний змій. 21. Свічник. 22. Підставка для гаджета. 23. Декоративна тарілка. 24. Будинок для тварини. 25. Конструктор. 26. Садовий інвентар. 27. Ключниця. 28. Упор для книг. 29. Блокнот. 30. Текстильна лялька. 31. Столова білизна. 32. Технологічний одяг для кухні. 33. Карнавальна маска. 34. Шарф. 35. Чохол для горнятка. 36. Чохол для одягу. 37. Килимок на стілець. 38. Панно. 39. Краватка-метелик. 40. Декоративний рушник. 41. Декоративна подушка. 42. Декоративний вінок. 43. Сумка, рюкзак. 44. Кондитерські вироби. 45. Гарніри. 46. Страви української кухні. 47. Елементи ландшафтного дизайну.	- Технологія ручної обробки деревини. - Технологія механічної обробки деревини. - Технологія ручної обробки сортового прокату. - Технологія механічної обробки сортового прокату. - Технологія оздоблення різьбленням. - Технологія оздоблення мозаїкою. - Технологія електротехн.робіт. - Технологія виготовлення в'язаних виробів - Технологія виготовлення вишитих виробів (мережки, гладь, хрестик) - Технологія виготовлення штучних квітів - Технологія виготовлення виробів з бісеру. - Технологія виготовлення виробів з шкіри. - Технологія виготовлення виробів технікою валяння. - Технологія виготовлення швейних виробів ручним способом. - Технологія виготовлення швейних виробів машинним способом. - Технологія оздоблення одягу. - Технологія приготування їжі. - Технологія виготовлення кондитерських виробів. - Технологія ландшафтного дизайну.
Розділ 2. Технологія побутової діяльності та самообслуговування		
Знаннєвий компонент Знає види одягу та взуття, технологію догляду за ними. Називає засоби догляду за одягом та взуттям.	Завдання з елементами проектування пов'язані із життєдіяльністю та самообслуговуванням учня:	- Технологія добору зачіски. - Технології добору одягу та взуття і догляду за ними.

Знає як за допомогою рослинних натуральних засобів зміцнити волосся та змінити його колір. Діяльнісний компонент Виконує добір одягу та взуття з урахуванням власних параметрів та потреб. <i>Доглядає за одягом, взуттям та дотримується відповідних санітарно-гігієнічних вимог.</i> Добирає зачіску відповідно до форми обличчя. <i>Розрізняє та добирає рослинні засоби для догляду за волоссям.</i> Ціннісний компонент Усвідомлює важливість догляду за одягом та взуттям. <i>Критично ставиться до використання одягу та взуття в залежності від потреб та санітарно-гігієнічних вимог.</i> <i>Висловлює судження про переваги натуральних рослинних засобів при догляді за волоссям.</i>	1. «Моя зачіска», 2. «Мій одяг – мій імідж»	
---	--	--

9 клас

(35 годин, 1 година на тиждень)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Орієнтовний перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів	Перелік основних технологій
Розділ І. Основи матеріалознавства та технології обробки		
Знаний компонент Знає властивості та сфери застосування сучасних конструкційних матеріалів. Розуміє біоніку як науку про створення механізмів, пристроїв, технічних об'єктів чи технологій, ідея яких запозичена із живої природи. Характеризує будову та принцип дії інструментів, пристосувань та обладнання для обробки конструкційних матеріалів. Пояснює застосування автоматичних пристроїв у технологічних процесах, побуті. Діяльнісний компонент Характеризує результати проектування на кожному етапі та співставляє їх з запланованими. Застосовує елементи біоніки у процесі створення форми виробу. Обґрунтовує доцільність вибору конструкційних матеріалів. Оцінює об'єкт проектування з використанням аналогів Розраховує орієнтовний бюджет проекту. Виконує технологічні операції відповідно до обраного виробу та технології його виготовлення. Добирає матеріали, інструменти та обладнання для виготовлення виробу. Дотримується прийомів роботи з інструментами, пристосуваннями та обладнанням. Визначає необхідну кількість матеріалів для виготовлення виробу. Вирізняє технології виготовлення та оздоблення виробів поширені в регіоні проживання за характерними ознаками. Виготовляє виріб. Створює композицію для оздоблення виробу. Оздоблює виріб. Характеризує сфери застосування електрифікованих знарядь праці. <i>Дотримується правил безпечної праці при виконанні технологічних операцій.</i> Читає та виконує кресленик деталей виробу та технічний рисунок (за потреби при виконанні проекту). Розпізнає автоматичний пристрій за принципом його дії. Ціннісний компонент Усвідомлює доцільність застосування методів проектування для вирішення завдань.	• Вимоги до проекту: • Виконання техніко-технологічної документації. • Поєднання різних технологій обробки констр.матеріалів. • Використання основ наук (міжпредметних зв'язків) при проектуванні виробу. • Застосування інформаційно-комунікаційних технологій в процесі проектування виробу. • Соціальна значущість (для розв'язання практичних завдань громади, школи, родини). Орієнтовний перелік творчих проектів: • Обладнання зони відпочинку на вулиці, в школі, вдома (лавка, стіл, гойдалка, садові фігури, ліхтар тощо). • Корисні речі для інтер'єру школи, дитячого садка, громадських місць, помешкання. • Вироби в етнічному стилі. • Корисні речі для людей з обмеженими можливостями. • Обладнання та пристосування для навчальних кабінетів. • Одяг для тематичних свят. • Вироби для власних потреб. • Нове життя старим речам.	Технологія ручної обробки деревини. Технологія мех..обробки деревини. Технологія ручної обробки сортового прокату. Технологія мех.. обробки сортового прокату. Технологія оздоблення різьбленням. Технологія оздоблення мозаїкою. Технологія електротехн.робіт. Технологія виготовлення в'язаних виробів. Технологія виготовлення вишитих виробів. Технологія виготовлення штучних квітів. Технологія виготовлення виробів з бісеру. Технологія виготовлення виробів з шкіри. Технологія виготовлення виробів технікою валяння. Технологія обробки текстильних матеріалів ручним способом. Технологія виготовлення швейних виробів машинним способом. Технологія ландшафтного дизайну.

Прогнозує якість виготовлення, вартість та сферу застосування виробу у залежності від вибору конструкційних матеріалів. Обґрунтовує власні судження щодо галузей застосування конструкційних матеріалів. Оцінює результати власної діяльності. Усвідомлює важливість вторинної переробки сировини. Усвідомлює значення стандартів у процесі створення графічної документації. Усвідомлює важливість автоматики у побуті та виробництві.		
Розділ 2. Технологія побутової діяльності та самообслуговування		
Знаннєвий компонент Називає основні стилі одягу. Знає і називає види одягу. Діяльнісний компонент Виконує проект із створення власного стилю в одязі. Уміє врахувати особливості власної фігури у доборі одягу, поєднувати види одягу тощо. Добирає краватки та виконує способи їх зав'язування. Ціннісний компонент Усвідомлює власний стиль в одязі.	Завдання з елементами проектування пов'язані із життєдіяльністю та самообслуговуванням учня: «Мій власний стиль»	- Технологія проектування власного стилю